

„Vrženost“ počátku / „Vrženost“ počátku

Počátek pravé události nemůže být odvozován z ničeho předcházejícího, již dříve jsoucího, neboť pak by nebyl skutečným počátkem. Proto je třeba předpokládat, že jakákoli „situace“ (event. situovanost), kterou můžeme (dodatečně) rozpoznat a konstatovat, musela mít nějaké „mezery“, nějaké oblasti možného „průniku“ „pravé budoucnosti“ do sféry „daností“. Můžeme to nazvat kontingencí resp. kontingencemi; je to základna, která umožňuje vznik všeho bytostně nového v momentu jeho „zrodu“. Avšak není to jediný aspekt, jediná stránka onoho zvláštního „jevu“ (těžko rozhodnou, můžeme-li opravdu mluvit o „fenoménu“, víme-li, že všechny počátky unikají naší pozornosti – je to ostatně právě „unikavost“ počátků, které potvrzuje Hérakleitův výrok o tom, že FYSIS se ráda „skrývá“). Druhý, neméně významný aspekt kontingentní povahy všech počátků spočívá právě v tom, že pronikají do sféry skutečného („daného“) na místech a v dobách, jež nejsou a nemohou být nijak předurčeny a předpřipraveny ze strany již daných (jsoucích) skutečností. Zajisté by bylo chybou popírat důležitost vhodnosti okolností, do nichž je takový počátek průnikem z oblastí toho, co „ještě není“; ale ta vhodnost se osvědčí jako vhodná (nebo neosvědčí, takže se ukáže být nevhodnou) teprve dodatečně, takže o takové vhodnosti lze mluvit teprve na základě toho, co se následně stane, ergo ex eventu. Rozhodování a volba příslušné vhodnosti není ani na straně „nejsoucích“, ani na straně „již jsoucích“; teprve výsledek ukáže, co bylo „možné“ a co se pak může jevit jako „záhodné“ nebo dokonce „cílené“. Počátky samy nemohou být považovány za náhodné (nahodilé), ale moment nahodilosti nemůže být zcela popřen a ni vymazán v případě (v záležitosti) „vrženosti“. Každý počátek je skutečně „vržen“ do okolností, které se z pouhých daností stávají okolnostmi teprve v důsledku toho, jak je jedinečný počátek“ vržen (jakoby „nazdařbůh“) doprostřed určité sestavy daností, které se teprve pak stávají okolnostmi, a v případě, že se ukáže jejich vhodnost, dokonce příznivým prostředím pro další pokračování, tj. růst toho, co takovým počátkem „začalo“ (ve smyslu FYESTHAI).

(Písek, 080129-1.)